

حه‌یز و زه‌یسانی (الْحَيْضُ وَالنَّفَاسُ)

له شوینی مندال بوونی ئافره‌ته‌وه سی جور خوین دهرده‌چیټ ، خوینی
حه‌یز^(۹۱) ، و خوینی زه‌یسانی (پاش مندال بوون)^(۹۲) ، و خوینی نه‌خووشی
ئافره‌تان (الإِسْتِحَاظَةُ)^(۹۳) .

(۹۱) ئەو خوینه‌یه که به بی هیچ نه‌خووشی و هویه‌کی تر له مندالانی ئافره‌تی
بیگه‌یشتوو(بالغ)ه‌وه دهرده‌چیټ .

وه ئەم خوینه‌یه به‌رده‌وام ده‌بیټ تا ته‌مەنی بی ئومیدی ئافره‌ت له مندال بوون(سِنِّ الْيَأْسِ) ،
وه خوینه‌که‌شی له پیشدا ره‌ش و گهرمه و مندال دانی پی ده‌قرچیټ ، لای که‌می
ماوه‌ی به‌رده‌وام بوونی له شه‌رعدا دیاری نه‌کراوه ، هه‌روه‌ها لای زۆریشی هه‌ر دیاری
نه‌کراوه ، به‌لام زۆری ئافره‌تان شه‌ش رۆژ یان هه‌وت رۆژ تووشیان ده‌بیټ ، له به‌ر
فه‌رموده‌که‌ی (حَمْنَةُ بِنْتُ جَحْشٍ) (خوای لی ره‌زای بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ) پی‌ی فه‌رموو ((إِنَّمَا هَذِهِ رَكُضَةٌ مِنْ رَكُضَاتِ الشَّيْطَانِ ، فَتَحِيضِي سِنَّةٌ
أَيَّامٌ أَوْ سَبْعَةٌ فِي عِلْمِ اللَّهِ ، ثُمَّ اغْتَسَلِي ، حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهَّرْتِ
وَاسْتَنْقَيْتِ ، فَصَلِي أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً أَوْ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ وَأَيَّامَهُنَّ ، وَصُومِي ،
فَإِنَّ ذَلِكَ يُجْزِيكَ ، وَكَذَلِكَ فَافْعَلِي فِي كُلِّ شَهْرٍ ، كَمَا تَحِيضُ النِّسَاءُ وَكَمَا
يَطْهَرْنَ لِمِيقَاتِ حَيْضِهِنَّ وَطَهْرِهِنَّ ..)) واته: ئەمه پالیکه له پال‌ه‌کانی شه‌یتان ،
جا شه‌ش رۆژ تا هه‌وت رۆژ به‌ هه‌یز ده‌ژمیټ له زانستی خوا دا ، پاشان خۆت بشۆ
، تا ئە‌گه‌ر بینیت که‌وا پاک و ته‌میز بویته‌وه ، ئە‌وه بیست و چوار شه‌و یان بیست و سی
شه‌و به‌ رۆژه‌کانیه‌وه نوێژ بکه و رۆژوو بگه‌ر ، ئە‌وه ئیتر له سه‌رت ده‌که‌ویټ ، وه
هه‌روه‌ها به‌م شیوه‌یه بکه له هه‌موو مانگی‌دا ، وه‌کو ئافره‌تان چۆن تووشی هه‌یز
ده‌بن ، وه چی کاتیش پاک ده‌بنه‌وه ، به‌ کاتی هه‌یز و پاکیتی ئە‌وان . [رواه ابو داود]

(۲۸۴/۴۷۵/۱) والترمذی(۱۲۸/۸۳/۱) ابن ماجه(۶۲۷/۲۰۵/۱) بمعناه وهو حسن برواهه الإوراء (۲۰۵) .

(۹۲) خوینی زه‌یسانی خوینی پاش مندال بوونه ، ئەم خوینه‌ش لای که‌می ماوه‌که‌ی
دیاری نه‌کراوه ، ئافره‌تی وا هه‌یه ته‌نها له کاتی مندال بوونه‌که‌دا خوینی لی دیت ، به‌لام
لای زۆری ماوه‌که‌ی له چل(۴۰) رۆژ زیاتر تیپه‌ر ناکات ، جا ئە‌گه‌ر له‌وه زیاتر ئافره‌ت

خوینی لی هات ئه‌وه به نه‌خۆشی (الإِسْتِحَاظَةُ) ده‌ژمی‌ریت ، له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أُمِّ سَلَمَةَ) (خوای لی په‌زای بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی : ((كَانَتْ النَّفْسَاءُ تَجْلِسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) أَرْبَعِينَ يَوْمًا)) واته: ئه‌و ئافره‌ته‌ی له زه‌یسانیدا بوایه له سه‌رده‌می پی‌غه‌به‌ری خوادا (ﷺ) چل رۆژ داده‌نیشت [رواه ابو داود (۱ / ۵۰۱ / ۳۰۷) والترمذی (۱ / ۹۲ / ۱۲۹) وابن ماجه (۱ / ۲۱۳ / ۶۴۸) وهو حديث حسن برواه صحيح ابن ماجه (۵۳۰)].

(۹۳) ئه‌و خوینه‌یه که‌وا له کاتیکی تردا جگه له چه‌یز و زه‌یسانی به هۆی نه‌خۆشییه‌وه توشی ئافره‌ت ده‌بی‌ت ، یان جاری واهیه به ده‌می چه‌یز و زه‌یسانی یه‌وه توشی ده‌بی‌ت ، جا ئه‌گه‌ر به ده‌می چه‌یزه‌وه نه‌بوو ئه‌وه دیاره ، به‌لام ئه‌گه‌ر به ده‌می چه‌یزه‌وه بوو ئه‌وه **سێ حاله‌تی هه‌یه** :-

.....

یه‌که‌م : ئه‌وه‌یه ماوه‌ی چه‌یزه‌که لای ئافره‌ته‌که زانراو بی‌ت پێش ئه‌وه‌ی توشی نه‌خۆشی (إِسْتِحَاظَةُ) بی‌ت ، له‌م حاله‌ته‌دا ، ئه‌و ماوه زانراوه به ماوه‌ی چه‌یز بۆی داده‌نریت ، وه جگه له‌وه‌یش به نه‌خۆشی ده‌ژمی‌ریت ، له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أُمِّ سَلَمَةَ) (خوای لی په‌زای بی‌ت) که‌وا په‌رسیاری له پی‌غه‌به‌ری خوا (ﷺ) کرد له باره‌ی ئافره‌تی‌که‌وه ، خوینیکی رۆژ له گیانی دیت ، ئه‌وه‌یش فه‌رمووی: ((لَتَنْظُرَ عِدَّةَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ الَّتِي كَانَتْ تَحِيضُهُنَّ مِنَ الشَّهْرِ قَبْلَ أَنْ يُصِيبَهَا الَّذِي أَصَابَهَا فَلَتَتْرِكَ الصَّلَاةَ قَدْرَ ذَلِكَ مِنَ الشَّهْرِ ، فَإِذَا خَلَفَتْ ذَلِكَ فَلَتَغْتَسِلْ ، ثُمَّ لَتَسْتَنْفِرْ بِثَوْبٍ ، ثُمَّ لَتُحْصِلْ)) واته: با ته‌ماشای بکات ، به‌ماوه‌ی ئه‌و شه‌و و رۆژانه‌ی که‌له پێش دا تییدا توشی چه‌یز ده‌هات له‌مانگی‌ک دا ، پێش ئه‌وه‌ی توشی ئه‌وه بی‌ت که توشی بوو ، جا - له‌وماوه‌یه‌دا - واز له نوێژ بی‌نیت ، جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌ما باخۆی بشوات و خۆی باش پاک بکاته‌وه پاشان نوێژ بکات [رواه أبو داود(۱/رقم/۲۷۴) ابن ماجه(۱/رقم/۶۲۳) بمعناه و بقية الخمسة الا الترمذی وهو حديث صحيح برواه صحيح أبي داود(۲۶۴-۲۶۸) وصحيح ابن ماجه(۵۰۶)] . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتُ جَحْشٍ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌به‌ری خوا پی‌ی فه‌رموو ((أَمْكُتِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْبِسُكِ حَيْضُكَ ، ثُمَّ إِغْتَسِلِي وَصَلِّي)) واته: بمینه‌وه به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه که له کاتی چه‌یز دا ده‌مایته‌وه ، پاشان خۆت بشۆ و نوێژ بکه [رواه مسلم (۱/۲۶۴/۳۲۴)].

دووه‌م : ئه‌وه‌یه که به‌رده‌وام خوینی لی بی‌ت وه له پی‌شیشدا رۆژانیکی زانراوی نه‌بووه ، یان له یادی نه‌ماوه ، وه یان هه‌ر به نه‌خۆشیه‌وه (بَالِغ) بووه ، وه خوینی چه‌یزو

نه‌خوشی جیا ناکاته‌وه له یهک ، له‌م حاله‌ته‌دا حه‌یزه‌که‌ی شه‌ش پوژدیان حه‌وت پوژدی بو‌داده‌نریت له‌مانگه‌که‌دا وه‌کو عاده‌تی زور‌به‌ی ئافره‌تانه ، وه‌ پوژانی تریشی هه‌موو به‌ نه‌خوشی بو‌داده‌نریت ، له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (حِمْنَةُ بِنْتُ جَحْش) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رمووی: تووشی نه‌خوشی (إِسْتِحَاضَةَ) هاتم زور‌به‌ توندی ، جا چوم بو‌لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پرسیا‌ری لی بکه‌م وئاگاداری بکه‌مه‌وه ، جا له‌ مالی (زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْش)ی خوشکمدای بینیمه‌وه و پیم‌وت : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) من تووشی نه‌خوشیه‌کی زور‌توند بووم ، جا تو چی ده‌فه‌رموویت ، وه‌ قه‌ده‌غیشی کردووم له‌ نویتز کردن و پوژوو گرتن ؟ جا ئه‌وه‌یش فه‌رمووی : ((أَنْعَتُ لَكَ الْكُرْسُفَ ، فَإِنَّهُ يُدْهِبُ الدَّمَ)) واته: پارچه‌ په‌موویه‌ک هه‌لبگره ، ئه‌وه‌ خوینه‌که‌ نایه‌لیت ، ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا زور‌له‌وه زورتره ، ئه‌وه‌یش فه‌رمووی : ((فَأَخْذِي ثَوْبًا)) واته: جا هه‌لیبه‌سه ، ووتم : ئه‌و پی ده‌کات ری ، جا فه‌رمووی: ((سَأْمُرُكَ بِأَمْرَيْنِ أَيُّهُمَا فَعَلْتَ أَجَزَىٰ مِنْ الْآخَرِ ، فَإِنْ قَوَّيْتَ عَلَيْهِمَا فَأَنْتَ أَعْلَمُ قَالَ لَهَا: إِنَّمَا هَذِهِ رُكُضَةٌ مِنْ رُكُضَاتِ الشَّيْطَانِ ، فَتَحِيَّضِي سِنَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةَ أَيَّامٍ فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَىٰ ذِكْرُهُ ، ثُمَّ اغْتَسِلِي ، حَتَّىٰ إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهَّرْتِ وَاسْتَنْقَأْتَ فَصَلِّي ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً أَوْ أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومِي فَإِنَّ ذَلِكَ يُجْزِيكَ ، وَكَذَلِكَ فَافْعَلِي كُلَّ شَهْرٍ كَمَا يَحِضُنَ [تَحِيضُ النِّسَاءِ] وَكَمَا يَطْهَرُنَ مِيقَاتِ حَيْضِهِنَّ وَطَهْرَهُنَّ ، فَإِنْ قَوَّيْتَ عَلَىٰ أَنْ تُؤَخَّرِي الظُّهْرَ وَتُعْجَلِي العَصْرَ فَتَغْتَسِلِ [فَتَغْسِلِينَ] وَتَجْمَعِينَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَتُؤَخَّرِينَ المَغْرِبَ وَتُعْجَلِينَ العِشَاءَ ثُمَّ تَغْتَسِلِينَ وَتَجْمَعِينَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ فَافْعَلِي وَتَغْسِلِينَ مَعَ الفَجْرِ فَافْعَلِي وَصُومِي إِنْ قَدَرْتِ عَلَىٰ ذَلِكَ . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): وَهَذَا أَعْجَبُ الْأَمْرَيْنِ إِلَيَّ)) واته: فه‌رمانت پی ده‌که‌م به‌ دوو شت ، هه‌ر کامیان بکه‌یت ، ئه‌وه‌ ئه‌وی ترت له‌ سه‌ر ده‌که‌ویت ، جا ئه‌گه‌ر توانای هه‌ردووکیانت بوو ئه‌وه‌ خوت ده‌زانیت جا پی‌ی فه‌رمووم : ئه‌مه‌ پالیکه‌ له‌ پاله‌کانی شه‌یتان ، جا شه‌ش پوژ تا حه‌وت پوژ به‌ حه‌یز ده‌ژمیریت له‌ زانستی خوا دا ، پاشان خوت بشق ، تا ئه‌گه‌ر بینیت که‌وا پاک و ته‌میز بویته‌وه ، ئه‌وه‌ بیست و چوار شه‌و یان بیست و سی شه‌و به‌ پوژه‌کانیه‌وه نویتز بکه‌ و پوژوو بگره ،

ئەقووی لەکاتی حەیزو زەیسانی دا حەرامە

(مَا يَحْرُمُ بِالْحَيْضِ وَالنَّفَاسِ)

نوێژ کردن و پۆژوو گرتن ^(٩٤)

ئەوه ئیتر له سهرت ده‌که‌وێت ، وه هه‌روه‌ها به‌م شیوه‌یه بکه له هه‌موو مانگی‌کدا ، وه‌کو ئافه‌رتان چۆن تووشی حه‌یز ده‌بن ، وه چی کاتیش پاک ده‌بنه‌وه ، به کاتی حه‌یز و پاکیتی ئەوان ، وه ئەگه‌ر هیژ وتوانات هه‌بێت له سه‌ر ئەوه‌ی نوێژی نیوه‌پۆ دوا بخه‌یت و نوێژی عه‌س‌ریش پێش بخه‌یت و خۆت بشۆیت ، پاشان نوێژی نیوه‌پۆ و عه‌س‌ر پیکه‌وه بکه‌یت ، پاشان مه‌غریب دوا بخه‌یت و عیشایش پێش بخه‌یت و خۆت بشۆیت ، پاشان هه‌ردوو نوێژه‌که پیکه‌وه بکه‌یت ، ئەوه بیکه و خۆتیش له گه‌ڵ نوێژی به‌یانیدا بشۆیت و نوێژ بکه‌یت ، ئەوه وا بکه و نوێژ بکه و پۆژوویش بگره ئەگه‌ر توانات له سه‌ری هه‌بوو ، وه پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: وه ئەمه‌ی دوا‌ییانم پێی خۆشتره [رواه أبوداود (٢٨٧/٤٧٥/١) و الترمذی (١٢٨/٨٣/١) و غیرهما وه‌و حدیث صحیح بروانه‌ الإرواء (٢٠٥)].

سەئیه‌م : ئەوه‌یه که هه‌ر عاده‌تی نه‌بووبێت ، به‌لام توانای هه‌یه خوینی حه‌یز له نه‌خۆشی جیا بکاته‌وه ، له‌م حاله‌ته‌دا کار به‌ جیا کردنه‌وه‌که‌ی خۆی ده‌کات ، له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ) (خوای لی رازی بی‌ت): که‌وا تووشی نه‌خۆشی (إِسْتِحَاظَةَ) هات ، جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێی فه‌رموو: ((إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضِ فَإِنَّهُ دَمٌ أَسْوَدٌ يُعْرَفُ ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ ، فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي)) واته: ئەگه‌ر خوینی حه‌یز بی‌ت ئەوه په‌شه ده‌ناسریت ، جا ئەگه‌ر وا بوو ، ئەوه واز بی‌نه له نوێژ کردن ، به‌لام ئەگه‌ر ئەوه‌ی تریان بوو ئەوه ده‌ست نوێژ بگره و نوێژ بکه ... [رواه أبوداود (٢٨٢/٤٧٠/١) و النسائي (١٨٥/١) وه‌و صحیح بروانه‌ الإرواء (٢٠٤)].

(٩٤) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له پۆژی جه‌زنی قوربان یان په‌مه‌زاندنا ده‌رچوو بۆ شوینی نوێژ (مُصَلِّي) ، جا دای به‌ لای کۆمه‌لی له ئافه‌رتاندا و پێی فه‌رموون: ((يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ ، فَإِنِّي أُرِيئُكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ)) واته: ئەه‌ی کۆمه‌لی ئافه‌رتان خێر و به‌خشین زۆر بکه‌ن ، به‌ من

پیشاندرا له شهوی (مِعْرَاج) دا که وای ئیوه زۆر بهی خه لکی دۆزه‌خن . ئه‌وانیش ووتیان: له بهر چی ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا ؟ ئه‌ویش فه‌رموی: ((تَكْتَرُنَ اللَّعْنَ وَتَكْفُرُنَ الْعَشِيرَ مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينِ أَذْهَبَ لِلْبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ)) واته: چونکه نه‌فره‌ت زۆر ده‌که‌ن و کوفری ژیانیش ده‌که‌ن ، نه‌م دیوه که‌سیک وه‌کو ئیوه‌ی نوقصانی عه‌قل و دین که‌وا می‌شکی پیاوی ژیری زیره‌ک له شوینی خۆیدا نه‌هی‌لن . ووتیان : ئه‌ی نوقصانی عه‌قل و دینمان چی‌یه ئه‌ی پێغه‌مبهری خوا ؟ ئه‌ویش فه‌رموی :

وسووڤ خوارده‌وه به‌ ده‌وری (کعبه) دا^(۹۵) ، وجووت بوون له‌ گه‌ل پیاو دا^(۹۶) ، وه‌ ده‌بی‌ت ڤۆژوه‌که به‌ قه‌زا بده‌ته‌وه به‌ لام نوێژه‌که ناداته‌وه^(۹۷) ،

((أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ نِصْفُ شَهَادَةِ الرَّجُلِ)) واته: ئایا شایه‌تی دانی ئافره‌ت نیوه‌ی شایه‌تی دانی پیاو نیه‌ ؟ ووتیان : به‌لێ ، فه‌رموی: ((فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ عَقْلِهَا)) واته: ده‌ی ئه‌وه نوقصانی عه‌قلیتی ، ((أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ)) واته: ئه‌ی باشه ئه‌گه‌ر ئافره‌ت بکه‌ویته‌هه‌یزه‌وه‌ وه‌ واز له‌ نوێژ کردن و ڤۆژوو کردن ناهینی‌ت ؟ ووتیان: به‌لێ ، فه‌رموی: ((فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ دِينِهَا)) واته: ئه‌ویش نوقصانی دینیتی [رواه البخاری (۳۰۴/۴۰۵/۱)].

(۹۵) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((الطَّوَافُ بِالْبَيْتِ صَلَاةٌ ، إِلَّا أَنْ اللَّهَ أَحَلَّ فِيهِ الْكَلَامَ)) واته: سووڤ خوارده‌وه به‌ ده‌وری مال - ی که‌عبه - دا نوێژه ، به‌ لام خوای گه‌وره قسه‌ کردنی تیدا هه‌لاک کردوه [رواه الترمذی (۹۶۷/۲۱۷/۲) و الحاکم (۴۹۵/۱) و صححه ، وه‌و کذک بروه‌انه صحیح الجامع (۳۹۵۴)].

(۹۶) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌ سووره‌تی (البقرة: ۲۲۲) دا ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ .. واته: ڤرسیارت لی ده‌که‌ن - ئه‌ی پێغه‌مبهر - له‌ باره‌ی هه‌یزه‌وه ، تۆیش بلێ: ئه‌وه زیانی هه‌یه ، جا دوورکه‌ونه‌وه له‌ - جیماع کردنی - ئافره‌تان له‌ کاتی هه‌یزدا تا پاک ده‌بنه‌وه ، جا ئه‌گه‌ر شوڤردیان ئه‌وه بچنه‌ لایانه‌وه - جیماعیان له‌ گه‌ل بکه‌ن - له‌و شوینه‌وه که‌ خوای گه‌وره فه‌رمانی پێ کردوه .

وه هه‌روه‌ها له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((إِصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النُّكَّاحَ)) واته: هه‌موو شتیکیان له‌ گه‌لدا بکه‌ن ته‌نجا جیماع کردن نه‌بی‌ت [رواه مسلم (۳۰۲/۲۴۶/۱)].

(۹۷) له بهر فەرموده‌که‌ی (عائشه) (خوای لی رازی بییت) که‌وا (مُعَاذَة) پرسپاری لی کرد: ئایا بۆ ئافرهت پاش پاک بوونه‌وه‌ی له‌هیز پۆژوو به‌قه‌زا دهداته‌وه به‌لام نوێژ به‌قه‌زا ناداته‌وه؟ ئه‌ویش فەرمووی: ئایا تو (حَرُورِيَه) بیت؟ جا (مُعَاذَة) یش ووتی: نه‌ه، من (حَرُورِيَه) نیم، به‌لام ته‌نھا پرسپار ده‌که‌م، (عائشه) یش فەرمووی: ((كَان يُصِيبُنَا ذَلِكَ فَنُؤْمِرُ بِقِضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمِرُ بِقِضَاءِ الصَّلَاةِ)) واته: ئیمه ئه‌وه‌مان توش ده‌بوو له‌کاتی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) جا فەرمانی پی ده‌کردین قه‌زا کردنه‌وه‌ی پۆژوو، به‌لام فەرمانی پی نه‌ده‌کریت قه‌زا کردنه‌وه‌ی نوێژ [رواه البخاری ۳۲۱/۴۲۱/۱ ومسلم ۲۳۵/۲۶۵/۱].

(حرورية): کۆمه‌لی (خَوَارِج)ی گومرابطوون، له‌سه‌رده‌می ئیمامی (علی) دا له‌ فەرمانی (خليفة) ده‌رچوون، له‌ بهر هه‌ندیک به‌لگه‌ی عه‌قلی، جا یه‌که‌م کۆبوونه‌وه‌یان له‌ (حَرُورَاء) کرد نزکی (کوفه)، فەرموده‌ی زۆرمان هه‌یه له‌ باره‌یانه‌وه، که له‌ پاش پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دین و له‌ ئایینی ئیسلام ده‌رده‌چن، وه به‌سه‌گی دۆزه‌خیش ناویان ده‌بات، جا یه‌کێک له‌ قه‌سکانیان ده‌یانووت ده‌بییت ئافرهت ئه‌گه‌ر که‌وته‌وه‌ حه‌یزه‌وه، هه‌روه‌ک چۆن پۆژوو به‌ قه‌زا دهداته‌وه، نوێژیش به‌ قه‌زا بداته‌وه.

وه ئه‌وه‌ی به‌ هۆی حه‌یزو زه‌یسانی حه‌رام بییت، له‌ کاتی خوینی نه‌خۆشی (إِسْتِحَاظَة) حه‌لاله^(۹۸)، به‌لام بۆ هه‌موو نوێژیک پیویست (وَأَجِب) ده‌ست نوێژ بگرته‌وه^(۹۹).

(۹۸) چونکه له‌ شه‌رعه‌دا نه‌خۆشی (إِسْتِحَاظَة) حوکمی پاکیتی (طَهَارَة)ی هه‌یه .. له‌ نوێژ کردن و پۆژوو گرتن و جیماعی کردن و (طَوَاف) کردن ..

(۹۹) له‌ بهر فەرموده‌که‌ی (فَاطِمَة بِنْتُ أَبِي حُبَيْش) (خوای لی رازی بییت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌ی فەرموو: ((.. وَتَوَضَّيْ لِكُلِّ صَلَاةٍ)) واته: ... پاشان بۆ هه‌موو نوێژیک ده‌ست نوێژ بگره [رواه أبوداود (۱۹۵/۴۹۰/۱) وابن ماجه وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (۵۰۷)] مه‌به‌ست له‌ هه‌موو نوێژیک ئه‌وه‌یه بۆ کاتی هه‌موو نوێژیک فەرز ده‌ست نوێژیک بگریت ئیتر نوێژه فەرزه‌که و سوننه‌ته‌کانیشی پیوه بکات، (وَاللَّهُ أَعْلَم).

تیبینی:

ئیمامی (النَّوَوِي) (په‌حمه‌تی خوای لی بییت)، ده‌فه‌رمی: هه‌ر که‌سیک باوه‌رپی واییت جوت بوون له‌ گه‌ل ئافره‌ته‌که‌یدا حه‌لاله‌ کاتیک له‌ حه‌یزدا بییت، ئه‌وه پی‌ی کافر ده‌بییت، وه ئه‌گه‌ر یه‌کێک ئه‌و کاره بکات، به‌لام بیروباوه‌رپی وای نه‌بییت که‌ حه‌لاله، ئه‌وه ئه‌و که‌سه ئه‌گه‌ر له‌ بیر چوو بییت یان نه‌زانیت ئافره‌ته‌که‌ی له‌ حه‌یزدا یان نه‌زانیت حه‌رامه یان

مەكروهه ئه‌وه تاوان بار نابێت و كه‌فاره‌تیشی له‌ سه‌ر نییه‌ ، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌ قه‌ست و زانیینه‌وه ئه‌و كاره‌ بكات به‌ بێ هیچ زۆر ئی كردنێك ، ئه‌وه تاوانێكی گه‌وره‌ی كردوه‌ (شَافِعِي) فه‌رموویه‌تی: تاوانی گه‌وره‌یه‌ و پێویسته‌ لێی په‌شیمان ببێته‌وه‌ و ته‌به‌ی ئی بكات . وه‌ له‌ باره‌ی پێویست (وَاجِب) بوونی كه‌فاره‌ت له‌ سه‌ری دوو را هه‌یه‌ ... [بروانه‌ شرح صحیح مسلم (٢٠٤/٣)].

ده‌لێم: به‌لام ئه‌وه‌ی راسته‌ كه‌فاره‌تی له‌ سه‌ر پێویسته‌ ، له‌ به‌ر فه‌مووده‌كه‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان ئی رازی بی‌ت) كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ باره‌ی ئه‌و پیاوه‌وه‌ كه‌ جیماعی له‌ گه‌ل ئافره‌ته‌كه‌یدا كرد كه‌ له‌ هه‌یزدا ، پێی فه‌رموو: ((يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ أَوْ نِصْفِ دِينَارٍ)) واته: با دیناریك یان نیو دینار به‌خشیت [رواه أبو داود (٢٦١/٤٤٥/١) والنسائي (١٥٣/١) وابن ماجه (٦٤٠/٢١٠/١) وهو حديث صحيح برواهه الإرواء (١٩٧) و صحیح ابن ماجه (٥٢٣)]. (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ده‌فه‌رموی: جا ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاكانی هه‌یزه‌كه‌وه‌ جیماعی له‌ گه‌لدا كرد ، ئه‌وه‌ یه‌ك دینار ده‌به‌خشیت ، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ كو‌تایه‌كانیدا بوو ، ئه‌وه‌ نیو دینار ده‌به‌خشیت [رواه مسلم (٣٣٤/٢٦٤/١)].

وه‌ ئه‌و دیناره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یشه‌ (٢٥،٤) گرام ئالتوونی تیزابی ئیستایه‌.

له‌ بلاوكراوه‌كانی مالپه‌ری ئیمان وه‌ن

www.iman1.com

هه‌میشه‌ له‌ گه‌لمان بن بۆنوێبوونه‌وه‌ی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com